EL PERIODICO DE CATALUNYA (ED. CATALA) 19/11/09
BARCELONA

Prensa: Diaria
Tirada: 195.118 Ejemplares
Difusión: 152.025 Ejemplares

Página: 64

Sección: CULTURA Valor: 3.709,00 € Área (cm2): 303,0 Ocupación: 28,48 % Documento: 1/1 Cód: 33325100

crònica

►► Àgata Roca i Paul Berrondo, en un moment de 'Boulevard'.

Hilarant paròdia del món teatral

Carol López fa diana amb 'Boulevard', una comèdia sobre el que passa darrere del teló

CÉSAR LÓPEZ ROSELL
BARCELONA

De l'entorn familiar de la triomfal *Germanes* a l'interiorisme de la família teatral de *Boulevard*. Carol López torna a fer diana. La dramaturga exhibeix una altra vegada el seu domini de l'escriptura i el ritme de la comèdia. I compon un divertit i intel·ligent retrat d'un món marcat pels egos dels protagonistes.

«Si hi ha una cosa que detesto és avorrir», ha dit més d'una vegada aquesta creadora. I fidel a la seva aposta per un teatre popular, però confeccionat amb pulcres mecanismes de rellotgeria, ha elaborat un relat en què el riure es desferma a partir de la identificació dels trets d'uns personatges que destil·len credibilitat. Les riallades dels professionals de l'escena, el dia de l'estrena a la Villarroel, són el testimoni que López ha sabut reflectir, administrant amb habilitat els tòpics, el que es cou al darrere de les bambolines.

L'espectacle recrea els assajos d'una alta comèdia inspirada en el film *Historias de Filadelfia*, de Cukor. S'inicia amb l'escena on es dibuixa un dels dos possibles finals de l'obra i acaba mostrant els actors darrere el teló mentre se senten els aplaudiments del públic. Però l'entrellat està en els accidentats preparatius.

Un director jove i ambiciós (Ernesto Collado) afronta l'encàrrec de dirigir *Boulevard*. Aplica el seu lema *–si tens por, fes-ho–* però és exigent i enfrontant-se a la productora, autoanomenada *la veloç que mai falla* (una hilarant Marta Pérez), imposa el seu germà com a actor principal (Paul Berrondo) i la protagonista Tracy (una estupenda Àgata Roca), que feia cinc anys que estava retirada després d'haver estat l'heroïna d'un culebró.

EXIGÈNCIES DE DIVA // Una esplèndida Amparo Fernández és la diva Rosa Maria (a pocs se'ls va escapar una possible al·lusió a la Sardà). Amb les exigències de qui des de la seva experiència creu estar per damunt dels altres, es permet aconsellar canvis en la trama i el llenguatge, entre altres raons perquè no sap pronunciar els noms en anglès.

Tracy és la víctima propiciatòria de la seva mala llet, però a la vegada és l'objecte del desig del director –«per tirar-te l'actriu, no cal oferir-li el paper principal, n'hi ha prou de prometre-l'hi», apunta *la veloç*–, fet que complica encara més la resolució de la peça, que, com a reflex de la societat en què vivim, utilitza el català i el castellà. Bilingüisme al servei d'una brillant paròdia sobre el que passa darrere del teló. ≡